

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 558. Qua forma & ritu concedatur absolutio à censura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

imposito præcepto, ut intra tot dies fiat solutio, si minus, eadem censurâ denuo ligetur. Sic etiam absolutus à sede Apostolica ejusve Legato, Nuncio cum mandato comparendi coram Ordinario vel alio, à quo sit penitentiam accepturus, vel cum obligatione parti satisfaciendi, si tale præceptum negligat, reincident in censuram Castrop. l. c. n. 7. & 8. Fit hæc absolutio ad reincidentiam modo adhuc alio, dum nimirum absolvitur quis pro aliquo tempore absolute, & pro reliquo tempore sub conditione, v. g. absolvi- tur quis à Judice ad tres dies ex consensu creditoris & in perpetuum, si intra illos dies debitum solvat. Item alio modo hac absolute ad reincidentiam absolvi- tur quis, nimirum in ordine ad aliquem tantum effectum, v. g. ad collationem beneficii alicujus, ad ferendum testimonium, in quo casu absolvi aliquem non à censura, sed ab uno illius effectum, v. g. incapacitate conferendi beneficii, ferendi testimonii, tradit Castrop. n. 12. uti &, quod nullus præter Pontificem uti possit hoc modo absolvi à censura, quia nemi- ni concessum stante censurâ illius effectum impedi- re, eum censura suos effectus habeat à pontificia in- stitutione, quam nullus alius à Pontifice mutare possit, excepto tamen unico casu, qui tamen ab ipso Pontifice conceditur ob necessitatem, dum nimirum cuicunque Judici, tam ordinario quam delegato, tam- etsi potestatem non habeat absolvi à censuris, da- tum est, ut excommunicatum absolvere possit non absolute, sed ad effectum dicendi testimonium, quando aliâ viâ veritas cognosci non potest, c. ve- niens, de testib. juncto c. præterea, de off. jud. deleg. Laym. l. c. c. 7. in fine, Sayr. thes. l. 2. c. 16. n. 15, Castrop. cit. §. 2. n. 2.

Quest. 558. Quâ formâ & ritu conceda- tur absolutio à censura?

1. R. Esp. primò: Nulla forma in jure desuper præscripta, sed sufficit, quæ voluntatem ab- solventis declaret, ut si dicatur: ego te absolvo ab excommunicatione &c. imò: absolvo te: si præ- missa petitio absolutioni à censura. Ugol. de cens. lib. 1. c. 23. Sayr. thes. l. 2. c. 16. n. 3.

2. R. Esp. secundò: Ligatus pluribus censuris etiam ejusdem rationis, potest absolvi ab una, & non ab alia, secus ac accidit in absolutione à pecca- tis mortalibus, potest etiam ab omnibus absolvi unâ absolutione, si absolvens habeat eam potestatem & voluntatem, Sayr. l. c. c. 11. à n. 16. quam volunta- tem non habere censetur, si unam tantum censu- ram aperuit penitens, c. cum pro causa, de sent. ex- com. Abb. ibid. n. 6. Covar. in c. alma mater. p. 1. §. 1. n. 13. Potest fieri verbis & scripturâ, tam in foro exteriori quam conscientie, ut usus probat, quin & eam fieri signis aliis non esse mortale, ait Hurt. d. 14. de excom. diff. 14. quod non credit Cas- trop. l. c. §. 3. n. 3. maxime in absolutione judicia- li, quia adversatur consuetudini receptæ in re gravi. De cætero ritus observandus in absolutione judicia- li ab excommunicatione, præscribitur in c. à nobis, de sent. excom. & Pontificali Romano, de quo vide Castrop. l. c. n. 4.

3. R. Esp. tertio: Inter condiciones ad absolven- dum à censura, prima est potestas, quæ nemini non Clerico etiam in articulo mortis concessa, Nav. c. 26. n. 26. Covar. l. c. n. 9. Castrop. l. c. n. 5. potestatem hanc habet, cui commissâ absolutio satisfactione non præstitâ, si absolvendus impotens satisfacere præstet cautionem pignoratitiam vel fidejussoriam, aut si hanc præstare nequeat, juratoriam. Vasq. de excom. du. 20. Avil. p. 2. c. 7. du. 8. Sayr. l. 2. thes. c. 17. n. 11. Castrop. n. 6. cum potestas absolvi parte

satisfactâ subintelligitur, in quantum fieri potest ser- vato juris ordine, quem Ordinem quia violat Ju- dex contentus cautione juratoriâ, dum censuratus præstare potest satisfactionem, peccat graviter, Arg. c. 2. de sent. excom. in 6. invalidè quoque absolvit, si est Judex delegatus, quia delegans censendus non est concedere potestatem absolvi contra juris Ordinem & in præjudicium tertii. Ita Vasq. loc. cit. Suar. d. 7. §. 5. n. 42. Cón. d. 14. du. 16. num. 121. cujus contrarium probabile esse docent Hurt. d. 14. diff. §. n. 22. Sanch. Avil. quos sequitur Castrop. l. c. Secunda conditio tenens se quoque ex parte absol- ventis est libertas à coactione & metu, à quocunque coactio & metus procedat; quod procedit, tamen si Judex sub conditione futura censuram imposuisset, & ante completam conditionem cogeretur revoca- re mandatum, ea revocatio nulla esset, Suar. d. 7. §. n. 13. Sayr. l. c. l. 1. c. 21. n. 30. Item procedit in absolutione ab excommunicatione minore. Tertia conditio est, ut absolvens in causa principali non decipiat, ut dum absolvendus fingeret se parti satisfecisse, vel propositum satisfaciendi habere, quod non habet, absolutio, utpote per subreptionem obventa, non valeret. Sayr. l. c. num. 27. Covar. l. c. §. 11. n. 14. Castrop. l. c. n. 8. Quarta ex parte ab- solvendi petitio absolutionis, non quidem ut sine ea absolutio non habeat effectum, sed ut conveniret concedatur; nam cum censura imposita ad corre- ctionem censurati, expedit illum humili postulatione demonstrare, se esse correctum, Arg. c. per tuas, de sent. excom. dum aliàs posset invito concedi. Suar. d. 7. §. 7. Castrop. l. c. n. 9. Sayr. l. c. Denique licet non requiratur, absolvendum esse præsentem Judici absolventi, Nav. c. 26. n. 14. Sylv. v. absolutio 3. n. 9. Henric. l. 3. de excom. c. 29. n. 1. Castrop. l. c. n. 10. ut tamen sic licet fiat, adesse debet causa ur- gens, cum sic expediat, tum ad reverentiam censu- rarum, tum ad majorem humilitatem & cautio- nem censurati, idem dicendum de absolutione pe- tenda per procuratorem, Sayr. Suar. Nav. Henric. Castrop. ll. cit. ad quod tamen is habere debet man- datum speciale. Gl. in c. qui ad agendum, de procura- tor. in 6. v. velpacisci. Ugol. Tab. 1. c. 29. §. 1. n. 3. quin & jurare, se præstaturum omnia, quæ absol- vendus præstare deberet, si præsens adesset; ad quod tamen juramentum non eget speciali mandato. Cas- trop. cit. n. 10.

Quest. 559. Quinam absolvere possint à censuris?

1. R. Esp. Primò: à censuris ab homine specialiter latis absolvere potest primò: qui eas tulit, nisi sit specialiter interdictum. c. Verbum, de peni- tentia. dist. 1. c. pastoralis. §. præterea, de Off. Ordina- nar. D. Thom. 3. p. in additionib. q. 24. a. 1. Suar. d. 7. §. 2. Covar. in c. alma mater. p. 1. §. 12. num. 2. Laym. l. 1. Sum. tr. §. p. 1. c. 7. n. 2. Abb. in c. prudentiam. §. fin. de Off. delegat. Felin. ibid. n. 19. Sayr. l. 2. thes. c. 20. Nav. c. 27. n. 40. Cas- trop. l. c. §. 4. num. 1. Idque etiam, si reus domici- lium suum mutet, adhuc ab eo, qui tulit censuram, absolvi potest, Arg. c. Proposui, de foro comp. Gl. ibid. v. citatus, mutatione enim domicilii subterfu- gi nequit jurisdictio auctoris censuræ. Suar. l. c. Sayr. l. c. n. 4. Item, etiam si appellationem inter- posuerit censuratus, cum per appellationem ferens censuram non privetur jurisditione suâ, quod ad ea, quæ appellationi non obstant, qualiter ei non obstat absolutio à censura, sed potius eam juvat, cum sit id, quod appellatione intenditur. c. si à Judice, de appell. in 6. Abb. in c. questiones, de appell. num. 7. Suar. cit.